

הכר הכנסת ישראל רוקח יגיש אולטימטום לציונים הכלליים, להבטיח לו את ראשות עיריית תל-אביב. רוקח מצטער על כי עזב לפני חמש שנים את ראשות העיריה ועבר להיות שר הפנים, ועם זאת הציב מהקואליציה הממשלתית מצא את כסאו תפוס על-ידי חיים לבנון. איומו של רוקח, במקרה שלא תסכים הנהלת הציב להעמידו בראש הרשימה לבחירות העירוניות בתל-אביב: הוא ינהיג את החזית נגד האיחוד עם חרות.

ובכוא המועד יעמוד בראש רשימה אישית משלו לבחירות לראשות העיר.

צעיר נוסף, מצמרת מערכת הכטחון, יועבר בקרוב מתפקידו ויתמנה לתפקיד דיפלומטי, בשורת החוץ של ישראל. הוא לא יהיה הראשון ממשפחתו אשר ישרת בתפקיד כזה:

כוח החירום של האו"ם בנבול ישראלים מצרים עלול להתפורר, למרות שכל הצדדים הנוגעים ישירות ברב, מעוניינים בהמשך קיומו. הסיבה: כספית. גם לאחר שארצות-הברית קיבלה על עצמה את כיוון חלק הארי בתקציב הכוח, צפויים קשיים במימון הוצאות הצבא הבינלאומי.

הבינלאומי. תנאי הסכם שביתת-הנשק ישראל-ירדן. ההתחייבות, שתבוא בעקבות לחץ אמריקאי, עשויה להיתן לישראל, לא פירוטום רב, כדי למנוע תעמולה מצרית.

ישראל תדרוש הקמת ועדת-חקירה מיוחדת של האו"ם, שתבדוק את המצב בבית-ההקברות היהודי בהר הזיתים. לפי דו"חים מדויקים שנתקבלו לאחרונה, מתברר כי שלטונות ירדן העלימו עין מהריסת המצבות, ביחוד בחלקה העתיקה של בית-ההקברות, שם היו קברים מלפני אלף שנה.

שר האוצר לא ינהל בי ביקורו הנוכחי שום משאומתן עם מוסדות כספיים של ממשלת ארצות-הברית. למרות שהתכונן לו דו"ן בשאלת המענקים, הוחלט לוותר על כך, בגלל המשבר הכלכלי באפריקה, מתוך שיקול כי אין הזמן מתאים לניהול משאומתן בעל סיכויים כלשהם.

אזרחי ישראל המעוניינים בכך, יוכלו לערוך בקרוב כי קורים חופשיים בפולין. על כך תודיע כנראה ממשלת פולין, המעוניינת בפיתוח התיירות בארצה, מתוך שיקול כי ישראלים רבים יהיו מעוניינים לבקר את ארץ מוצאם.

ההסתדרות תגביר את השתלטותה על חברת הספנות הלאומית צי"ם. נוסף על חלקה הנוכחי בחברה, ישקיעו מוסדות כספים של ההסתדרות קרוב לשלושה מיליון דולאר נוספים. ההשקעה החדשה תתן בידיהם שליטה כמעט כללית.

מפלגות השמאל לא יגלו התנגדות רצינית לחוק התע"סוקה, אשר יובא בקרוב לכנסת ואשר מטרתו להעביר את לשי כות העבודה לסמכות הממלכית של משרד העבודה. למרות שאחדות העבודה ופ"ם מתנגדות עקרונית להלאמת הלשכות, יימנעו מיצירת חסבר מסתלי על רעם זה.

למרות מאמצי הממשלה למנוע חוסר-עבודה בימי חגיגות העשור, יתרכה בכל זאת מספר המובטלים בעונה זו בעיקר בענפי הבניה. חברות ציבוריות ופרטיות שונות החליטו לצמצם את היקף עבודות הבניה המבוצעות על ידן. הגורם: מינוע הביקוש לזירות.

מי שהיה מזכיר האו"ם, בעת קבלת ההחלטה על הקמת מדינת ישראל, לבקר בישראל, בשלהי שנת העשור. סריגונה לי הנורווגי הסכים, בית-י, לעמוד בראש חגיגות העשור באוצר.

שוב מתאחדים בנקים. הפעם: קופת העליה ואשראי וחסכון בירושלים. בקרוב יהיה מותר לך לסרב לקבל מתנות מחוקי-לארץ. בעוד שכיום אסור הדבר בהחלט, מחשש שיפתח פתח להברחת מטבע, יקבע להבא נוהל שיאפשר למי שאינו רוצה לקבל מתנה לפנות לשר-האוצר ולבקש היתר מיוחד לסירוב.

גם יהביהמגן העקיף ייעלם רשמית. למעשה ייטמע הסט במטי עקיפין אחריים, שיוגדלו במידה מתאימה.

עיריית ירושלים תקבל הלוואה מחברות הולנדיות פרטיות, שיעזרו לה להיחלץ ממוצקה הכספית הכרונית.

קרית-גת תייצר חוטי-כותנה עדינים, שתכבד את המונופול שיש כיום בשטח זה לחפעלי אהא.

ידיעה משמחת לנהגים: כתוצאה מהמצלת ועדה ממשלתית, יוגבר ייבוא המשאיות.

העם

סמל הדור

כדי למלא את צוואתה של אמו הגוססת, ערך נער תימני בן 12 טיול ברגל, שאם להעריכו מבחינת האומץ וההתמדה שהיו כרוכים בו, אפשר להעמידו בכפיפה אחת עם מסעות-הגבורה של חוספי מסתורי ה' קוטב הצפוני או כובשי האברסט. שם הנער: דויד בריערא דמארי.

כך כתב גיאוש אובסרבר, השבועון הי לונדוני המוצא לאור בכספי ההסתדרות הי ציונית, והמשרת את קבוצת-המנהלים של דויד בן-גוריון. היא העתיק אותו מכטאון יהודי ספרדי.

הסיפור המלא היה מרומם-לב. דויד בן ה'12, מסתבר, נתבקש על-ידי אמו הגוססת לעלות ברגל ירושלימה. הוא פנה צפונה, כמעט נהרג בגבול תימן-סעודיה, נאסף על-ידי משפחה יהודית בסעודיה, הצטרף להולכי רגל מוסלמים בדרך למכה, נאסף על-ידי עולי-רגל סוריים שחשבו כי הוריו נספו בשריפה בעיר זו, הלך עמם עד לעקבה, עבר

כרושצ'וב

מי הוא צועני אינטלקטואלי?

בלילה את הגבול, כמעט נהרג על-ידי חיילי צה"ל, סירב לנסוע בגימי, הלך ברגל לבאר-שבע, התארח אצל הגדנ"ע, המשך לירושלים ונאסף שם בבית-היתומים העירוני.

בדקדק העלה דויד בן-גוריון השבוע מאורע היסטורי זה על גס. "עולה-רגל צעיר זה", קרא בהתלהבות באוזני פעילי מגבית ההסתדרות מארצות-הברית וקנדה, "משמש סמל לדרכו של עם ישראל החוזר למדינתו. זה קרה לילד בן 12, וזה קרה לאומה שלמה".

שלישו של נשיא המדינה התלהב גם הוא, הודיע שהנשיא כבר נתן הוראה לקרוא אליו את הנער, לשיחת רעים.

לרוע המול, יצטרך הנשיא לחכות זמן רב. כי הנער עזרא ברידויד דמארי, גיבור הדור וסמל האומה, לא היה ולא נברא. איש לא ראה אותו מימיו, איש לא אסף אותו ואיש לא אירח אותו. בית-החרושת הישראלי, המייצר סמלים לאומיים בסיטונות, המציא סמל נוסף.

ומבחינה זאת היה באמת סמלי מאד.

יחסים מרחביים

חגורת הצניעות

בין כל הקולות המנסרים בחלל המרחב, קולו של אמיל בוסטאני אינו רם או מהד' הר במיוחד. הסוחר החיפאי, שברח במלחמת-השתי, השתקע בבירות, הפך לקבלן-מיליונר ולחבר-הפרלמנט, אינו מלהיב המונים. אולם המומחים המעטים המצויים בזרמים התת-

קרקעיים של המרחב, מחודדים את אוזניהם כאשר נשמע קולו הרק של בוסטאני. קשה לדעת במה השפעתו של הסוחר החייו כני. עושרו הרב, קשריו הדוקים עם נציגי מעצמות המערב וחברות-הנפט — כל אלה גותנים לו משקל, אך אינם מצדיקים את חשיבותו המיוחדת. זו גובעת מעובדה פשוטה: בוסטאני מדבר לענין, משמיע דברים הנר' אים כהגיויים לשיכבה המשכילה בארצות ערב. דעתו מתקבלת לרוב מפני שהיא סבירה.

אנשי ריב ומרדן. לפני ארבע שנים הציג בוסטאני הצעה מהפכנית. עד אז טענו כל מנהיגי ערב, ללא יוצא מן הכלל, שלא יתכן לעולם שום שלום עם ישראל. הדבר נתן לריפלומטים הישראליים בעולם יתרון עצום, כי הם נראו כאנשי-שלום, בעוד הערבים הופיעו בכל מקום כאנשי ריב ומדון.

עד שבא בוסטאני והציע, בפעם הראשונה, לשנות את הטון. על הערבים לדרוש שלום, יעץ, אולם עליהם להתנות אותו בהחזרת ישראל לגבולות תוכנית-החלוקה של 1947. ההצעה נתקבלה, הפכה לקו הרשמי של כמעט כל הנציגויות הערביות. מאז נראים הערבים כאנשי-שלום, ואילו ישראל היא מתחרת-ריב. כי בוסטאני ידע מראש, שלעולם לא תוכל ישראל להסכים לחזור לגבולות 1947. הוא ידע גם כי לגבי הקורא הפשוט בלונדון ובשיקאגו, הגיוני בהחלט לדרוש מישראל לכבד את החלטות האו"ם. יחד עם זה הוחדרה למרחב בפעם הראשונה האפי-שרות של כריתת-שלום, ומבחינה זו היתה ההצעה צעד גדול קדימה.

100 מטרים שקמ. השבוע השמיני בוסטאני הצעה חדשה. לאור היותה מקורית, יש להתחיש אליה ברצינות רבה. עיקריה:

● אין לערבים שום ריב עם היהודים, והם מכדילים בין מדינת ישראל לבין יהדות העולם.

● הערבים אינם מתכוונים להשמיד את ישראל בכוח. הם לא יכירו בה רשמית, ולא יכרתו עמה הסכמים רשמיים. הם ישאירו את המצב הקיים, מתוך תקווה שבמרוצת השנים לא תוכל ישראל להחזיק מעמד בצורתה הנוכחית.

● בינתיים יש להקים, לאורך כל גבוי לוח ישראל, אזור-חיץ ברוחב של 100 מטרים (50 מטר מכל צד של הגבול). בחגורת-צניעות זו ישמור חיל-האו"ם על השקט וימנע התנגשויות.

דברי בוסטאני היו מנוסחים בצורה די בלתי-פשוטת, כדי לאפשר את עיכולם בי ארצות-ערב. אולם למעשה היה חבוי בהם צעד גדול מאד קדימה. הם יכלו להבטיח שקט לתקופה ארוכה, תוך השלמה עם המצב הקיים והפגה הדרגתית של המתחים. אם יקרה הדבר, יתכן כי בוסטאני או מישהו אחר יוכל להעזי ולחציע, בעוד כמה שנים, הצעה נוספת העשויה לקרב את השלום, אך תיראה למראית-עין כלאומנית קיצונית.

עתונות

עם, הארץ

הידיעה שהופיעה בראש העמוד הראשון של הארץ, ערב האחרון לפסח, היתה מד' הימה, הספיקה להעביר את התג על אלמי קוראים בעלי קרובים בבית-המועצות: כרושצ'וב שולל אפשרות של חיים יהודיים לאומיים — היהודים אהבים מסחר, צוענים אינטלקטואליים, אינם רוצים לחיות בינם לבין עצמם, מדינת ישראל — כשלו"ן צעקה הכותרת הגדולה, מעל לחתימה. מאת סוריס קאר, שליח הארץ בפאריס.

הידיעה עצמה היתה מזועזעת אף היא. בראיון שהתפרסם ביומון הפאריסאי פיגארו אמר כרושצ'וב, לדברי קאר, כי היהודים הם "מעין צוענים אינטלקטואליים, וקף את כשלו"ן בירובידיגאן. על חשבון אופיים של היהודים, טען כי מעולם לא יכלו היהודים להחליט "למחפרנס זה מזה ובמו ידיהם". חוץ מזה אמר כרושצ'וב, לדברי קאר: "אננו נ, הקומוניסטים, נדים ליהודים שהתישבו בישראל. המכתבים שאנחנו מקבלים מטם מזעזעים אותנו".

גבלם ברופית". כעבור כמה שעות הופיע ידיעות אחרונות עם כותרת רועשת עוד יותר, לאורך כל ראש העמוד הראשון. מעל למאמר נרשם "מאת אדמין איתן, כתבנו בפאריז, רוטר ויו. פי. לקורא לא נשאר ספק כי הידיעה היא מוסמכת ביותר, מועתקת ישר מן הפיגארו.

למי הגוסס של ידיעות אחרונות, היו דברי כרושצ'וב חריפים עוד יותר. ראש